

Boże, w dobroci

1. Bo - że w do - bro - ci ni-gdy nie prze - bra - ny,
2. Cie - bie cze - cę, pra - gnę i wa - żę sa - me - go

za - dnym ję - zy - kiem nie-wy-po-wie - dzia - ny!
nad wszy - stkie do - bra, Tyś u se - rca me - go.

Ty je - steś go - dzien, Ty je - steś go - dzien
Na - jwy - ższe do - bro, na - jwy - ższe do - bro

wsze - la - kiej mi - ło - ści, po - sza - no - wa - nia,
Tyś w na - jwy - ższej ce - nie, sam je - den u mnie,

po - sza - no - wa - nia, chwa - ły, u - czci - wo - ści.
sam je - den u mnie nad wszy - stko stwo - rze - nie.

3. Choćbyś mnie nigdy za grzechy, mój Panie,
Nie karał, przecież żałowałbym za nie;
A żałowałby, a żałowałbym dla tego samego,
Żem Cię obraził, żem Cię obraził, Pana tak dobrego.

4. Więc, o mój Boże, i teraz żałuję
Dla tego, że cię nad wszystko miłuję,
I to u siebie, i to u siebie statecznie stanowią,
Że grzechów moich, że grzechów moich nigdy nie ponowię.